

عنوان مقاله:

بررسی رابطه کارکردهای اجرایی با رفتار سازشی در کودکان با اختلال طیف اوتیسم

محل انتشار:

همایش خانواده، اختلال اوتیسم و چالش های همراه (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسندگان:

فاطمه رضوی - دانشجوی کارشناسی ارشد، دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی

امید سروی مغانلو - دانشجوی کارشناسی ارشد، دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی

خلاصه مقاله:

زمینه: کارکردهای اجرایی در کودکان با اختلال طیف اوتیسم دچار نقص می باشد، که با وجود این نقص می توان انتظار داشت که رفتار سازشی آنها در مقایسه با کودکان دارای تحول بهنجار، ضعیف تر باشد. هدف: پژوهش حاضر، بررسی رابطه بین کارکردهای اجرایی و رفتار سازشی در کودکان با اختلال طیف اوتیسم است. روش: این مطالعه از نوع توصیفی- تحلیلی است و به صورت مقطعی اجرا شد. جامعه آماری شامل تمامی دانش آموزان پسر و دختر 6-11 سال با اختلال طیف اوتیسم بود که در سال تحصیلی 1395-96 در مدارس اوتیسم شهر تهران مشغول به تحصیل بودند. حجم نمونه نیز با توجه به ملاک های ورود و خروج 69 نفر انتخاب شدند. ابزارهای پژوهش حاضر نیز شامل پرسشنامه درجه بندی رفتاری کارکرد اجرایی و مقیاس رفتار سازشی واینلند بود. داده های جمع آوری شده با استفاده از نسخه 22 نرم افزار SPSS و روش همبستگی پیرسون مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. یافته ها: نتایج آزمون فرضیه مبنی بر اینکه بین کارکردهای اجرایی و رفتار سازشی در کودکان 6-11 سال با اختلال طیف اوتیسم ارتباط وجود دارد نشان داد که مقدار ضریب همبستگی $r = -0/24$ بین کارکردهای اجرایی و رفتار سازشی، معنادار $p = 0/048$ است. نتیجه گیری: یافته ها نشان داد بین کارکردهای اجرایی و رفتار سازشی ارتباط وجود دارد. در واقع، هر اندازه عملکرد کودک در کارکردهای اجرایی بهتر باشد، از رفتار سازشی بهتری برخوردار است. همچنین با استفاده از نتایج این مطالعه، می توان در جهت ارتقای دانش والدین، متخصصان و درمان گرانی که در حیطه این گروه از کودکان به فعالیت مشغول هستند، گام نهاد.

کلمات کلیدی:

اوتیسم، کارکردهای اجرایی، رفتار سازشی، کودکان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/918991>

